न शेकुर्य्यत्नवन्तोऽपि राधेयं प्रतिवीक्षितुं। तांश्च सर्व्वान् महेष्वासान् सर्व्वशस्त्रास्त्रपारगान्।
महता शरवर्षेण राधेयः प्रत्यवारयत्। दुर्य्योधनञ्च विंशत्या शीघ्रमस्त्रमुदीरयन्।
अविध्यत्तूर्णमभ्येत्य सहदेवः प्रतापवान्। स विद्धः सहदेवेन रराजाचलसन्निभः।
प्रभिन्न इव मातङ्गो रुधिरेण परिप्लुतः। दृष्ट्वा तव सुतं तत्र गाढविद्धं सुतेजनैः। २१५५
अभ्यधावद्दृढं क्रुद्धो राधेयो रथिनाम्बरः। दुर्य्योधनं तदा दृष्ट्वा शीघ्रमस्त्रमुदीर्य्य सः।
तेन यौधिष्ठिरं सैन्यमवधीत् पार्षतं तथा। ततो यौधिष्ठिरं सैन्यं वध्यमानं महात्मना।
सहसा प्राद्रवद्राजन् सूतपुत्त्रशरार्द्दितं। विविधा विशिखास्तत्र सम्पतन्तः परस्परं।
फलैः पुङ्खान् समाजघ्नुः सूतपुत्त्रधनुश्च्युताः। अन्तरीक्षे शरौघाणां पतताञ्च परस्परं।
सङ्घर्षेण महाराज पावकः समजायत। ततो दश दिशः कर्णः शलभैरिव यायिभिः। २१६०
अभ्यघ्नंस्तरसा राजन् शरैः परशरीरगैः। रक्तचन्दनसन्दिग्धौ मणिहेमविभूषितौ।
बाहू व्यत्यक्षिपत् कर्णः परमास्त्रं विदर्शयन्। ततः सर्व्वा दिशो राजन् सायकैर्व्विप्रमोहयन्।
अपीडयद्भृशं कर्णो धर्म्मराजं युधिष्ठिरं। ततः क्रुद्धो महाराज धर्म्मपुत्त्रो युधिष्ठिरः।
निशितैरिषुभिः कर्णं पञ्चाशद्भिः समार्पयत्। बाणान्धकारमभवत्तद्युद्धं घोरदर्शनं।
हाहाकारो महानासीत्तावकानां विशाम्पते। बध्यमाने तदा सैन्ये धर्म्मपुत्त्रेण मारिष। २१६५
सायकैर्व्विविधैस्तीक्ष्णैः कङ्कपत्त्रैः शिलाशितैः। भल्लैरनेकैर्व्विविधैः शक्त्यृष्टिमुषलैरपि।
यत्र यत्र स धर्म्मात्मा दृष्टां दृष्टिं व्यसर्जयत। तत्र तत्र व्यशीर्य्यन्त तावका भरतर्षभ।
कर्णोऽपि भृशसंक्रुद्धो धर्म्मराजं युधिष्ठिरं। नाराचैरर्द्धचन्द्रैश्च वत्सदन्तैश्च संयुगे।
अमर्षी क्रोधनश्चैव रोषप्रस्फुरिताननः। सायकैरप्रमेयात्मा युधिष्ठिरमभिद्रवत्।
युधिष्ठिरश्चापि सूतं स्वर्णपुङ्खैः शितैः शरैः। प्रहसन्निव तं कर्णः कङ्कपत्त्रैः शिलाशितैः। २१७०
उरस्यविध्यद्राजानं त्रिभिर्भल्लैश्च पाण्डवं। स पीडितो भृशं तेन धर्म्मराजो युधिष्ठिरः।
उपविश्य रथोपस्थे सूतं याहीत्यचोदयत्। प्राक्रोशन्त ततः सर्व्वे धार्त्तराष्ट्राः सराजकाः।
गृह्णीध्वमिति राजानमभ्यधावन्त सर्व्वशः। ततः शताः सप्तदश कैकेयानां प्रहारिणां।
पाञ्चालैः सहिता राजन् धार्त्तराष्ट्रान् न्यवारयन्। तस्मिन् सुतुमुले युद्धे वर्त्तमाने जनक्षये।
दुर्य्योधनश्च भीमश्च समेयातां महाबलौ। २१७५
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि संकुलयुद्धे द्विषष्टोऽध्यायः ॥ ६२ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ कर्णोऽपि शरजालेन कैकयानां महारथान्। व्यधमत् परमेष्वासानग्रतः पर्य्यवस्थितान्।
तेषां प्रयतमानानां राधेयस्य निवारणे। रथान् पञ्चशतान् कर्णः प्राहिणोद्यमसादनं।
अविषह्यं ततो दृष्ट्वा राधेयं युधि योधिनः। भीमसेनमुपागच्छन् कर्णबाणप्रपीडिताः।
रथानीकं विदार्य्यैव शरजालैरनेकधा। कर्ण एकरथेनैव युधिष्ठिरमुपाद्रवत्।
सेनानिवेशमार्च्छन्तं मार्गणैः क्षतविक्षतं। यमयोर्म्मध्यगं वीरं शनैर्यान्तं विचेतसं। २१८०